

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Mirosława Gąska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. sprawy karnej

M. K. s. H. i H. zd. K., ur.(...) w G., PESEL (...), zam. (...)-(...) G., W. (...)/(...), obecnie przebywającego w Z. (...) G., obywatelstwa polskiego, o wykształceniu średnim, z zawodu technik mechanik, karany sądownie;

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 25 października 2014 r. w G. przywłaszczył powierzony mu samochód marki A. (...) nr rej. (...), rok produkcji (...), o wartości (...). czym działał na szkodę F. S.;

tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.

2. w dniu 25 października 2014 r. w G. w celu użycia za autentyczny podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) rok na której to umowie podpisał się, jako sprzedający F. S.;

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

o r z e k ł:

- Oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie 1. aktu oskarżenia, to jest występku z art. 284§2 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.
- Oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie 2. aktu oskarżenia, to jest występku z art. 270§1 kk i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
- Na mocy art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach od 1. do 2. wyroku i w ich miejsce wymierza oskarżonemu M. K. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.
- Na mocy art. 230§2 kpk nakazuje zwrócić pokrzywdzonemu F. S. dowody rzeczowe w postaci karty pojazdu od samochodu marki A. (...) wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych na k. 10 akt oraz nakazuje zwrócić F. S. samochód osobowy marki A4 nr rej. (...), nr VIN (...), rok produkcji (...) wraz z jednym kluczykiem, dowodem rejestracyjnym i kartą pojazdu, który po zatrzymaniu został oddany na przechowanie M. T. (1) (dowód rzeczowy wymieniony na k. 70 akt) i pozostawić w aktach sprawy oryginały umowy kupna sprzedaży wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 3 i 4.

5. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. R. S. kwotę 420 zł. (czterysta dwadzieścia złotych) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

6. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 124/17

UZASADNIENIE

Oskarżony M. K. był wielokrotnie karany sędownie.

dowód : karta karna k. 101-102 akt

Ostatnio oskarżony został skazany przez Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z 31 sierpnia 2016 r., gdzie za przestępstwo z art. 284 § 2 kk wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności.

dowód: odpis wyroku k. 139 akt

Oskarżony i F. S. byli kolegami. Oskarżony w przeszłości pomagał pokrzywdzonemu z tym, że ten za tą pomoc nie był mu winien żadnych pieniędzy. Co więcej, to oskarżony miał dług wobec pokrzywdzonego.

F. S. jest właścicielem samochodu marki A. (...) o nr rej. (...). Samochód ten się zepsuł i dlatego poprosił oskarżonego o jego naprawę. Oskarżony postanowił ten samochód sprzedać, a uzyskane pieniądze przywłaszczyć. W tym celu najpierw sporządził umowę kupna-sprzedaży tego samochodu z 25 października 2014 r., gdzie sprzedającym był F. S., a oskarżony był kupującym, równocześnie podpisując się nazwiskiem pokrzywdzonego. Trzy dni później oskarżony zastawił ten samochód w lombardzie przy ul. (...) w G., w zamian za pożyczkę w kwocie (...) zł. Pożyczka ta miała być spłacona do 4 listopada 2014 r.

Oskarżony tej pożyczki nie spłacił w związku z tym samochód został wystawiony na sprzedaż.

Został on kupiony przez S. B. (1) 3 czerwca 2015 r. Umowę sprzedaży podpisał oskarżony. Od S. B. (1), który prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...)Handlarz samochód kupiła M. T. (1), u której zabezpieczono samochód pokrzywdzonego.

Pokrzywdzony cały czas posiadał kartę pojazdu, który został przywłaszczony.

dowody: zeznania F. S. k. 177v, S. B. k. 61-62, 177v, S. R. k. 68-69, 127-128, 177v, M. T. k. 77-78, 177v, wyjaśnienia oskarżonego k. 134-136, 177, karta pojazdu i decyzje k. 5-6, 28.

Oskarżony nie przyznał się do winy.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 110, 134, 144.

W swoich wyjaśnieniach oskarżony twierdził, że od lat zna pokrzywdzonego, który był mu winny pieniądze. Z uwagi na ten dług pokrzywdzony miał zgodzić się na oddanie przedmiotowego samochodu do lombardu. Uzyskanymi z tego tytułu pieniędzmi miał się oskarżony podzielić z pokrzywdzonym.

Oskarżony wyjaśnił przy tym, że przy zawieraniu umowy pożyczki lombardowej nikt go nie pytał o żadne umowy dotyczące pojazdu. Oskarżony zaprzeczył też, że sam sporządził taką umowę lub też zobowiązał się do naprawy samochodu A..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 110-112, 177

Po okazaniu oskarżonemu umowy lombardowej z 28 października 2014 r. oskarżony stwierdził, że ją podpisywał.

Oskarżonemu okazano również umowę kupna-sprzedaży samochodu marki A. (...) o nr rej. (...). Oskarżony przyznał, że wypisał tą umowę i podpisał się na niej jako kupujący nie wykluczając, że złożył także podpis o treści F. S..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 135-136

Zdaniem Sądu co do zasady wyjaśnieniom oskarżonego nie można dać wiary, bowiem są nielogiczne, niespójne i sprzeczne z zebranymi dowodami w postaci zeznań pokrzywdzonego, umów – lombardowej i kupna-sprzedaży przedmiotowego samochodu. Z dowodów tych wynika wprost, że to oskarżony dysponował przedmiotowym samochodem jako właściciel, co miało wynikać ze sfalszowanej umowy kupna-sprzedaży samochodu A.. Oskarżony przy tym nawet nie zaprzeczał, że podpisał się za pokrzywdzonego jako sprzedawca. W ocenie Sądu tak było. Świadczą o tym nie tylko zeznania pokrzywdzonego, ale i logika sytuacji. Gdyby pokrzywdzony wiedział o pożyczce, chciał jej, uczestniczył w podziale pieniędzy, to sam podpisałby tą umowę. Z jego relacji wynika, że nic o tym nie wiedział. W istocie tak było skoro na umowie pożyczki podpisał się oskarżony. Nie mógł on przecież zastawić cudzego samochodu i dlatego sporządził fikcyjną umowę kupna-sprzedaży samochodu aby wykazać się tytułem prawnym do zastawionego pojazdu.

Oskarżony nie dysponował przy tym kartą pojazdu, która była w posiadaniu pokrzywdzonego i nie przerejestrował samochodu na siebie, tylko przekazał dowód rejestracyjny otrzymany od pokrzywdzonego.

Te okoliczności w powiązaniu z linią życiową oskarżonego i jego wyjaśnieniami dotyczącymi omawianych umów pozwalają Sądowi na przyjęcie, że dopuścił się on zarzucanego mu czynu. Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom pokrzywdzonego oraz świadków S. B. (1), S. R. (2) i M. T. (1), bowiem są logiczne, spójne i przekonujące.

Z zeznań tych wynika wprost, że to oskarżony występował w mowie lombardowej i mowie sprzedaży jako właściciel samochodu A. którym nie był.

Oskarżony utrzymywał przy tym w swoich pierwszych wyjaśnieniach, że umowy sprzedaży samochodu nie sporządził i podpisywał, co należy traktować jako przyjętą przez oskarżonego linię obrony zmierzającą do ukrycia niewygodnych dla siebie dowodów,

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 284 § 2 kk popełnia kto przywłaszcza sobie powierzoną mu rzecz ruchomą.

Zgodnie z art. 270 § 1 kk kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Oskarżony naruszył przepis art. 284 § 2 kk, bowiem zostawił i sprzedał samochód marki A. (...), do czego nie był uprawniony ani umocowany przez jego właściciela F. S.. Oskarżony naruszył także przepis art. 270 § 1 kk, bowiem w dniu 25 października 2014 r. w G. w celu użycia za autentyczny podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu marki A. (...) nr rej. (...) rok na której to umowie podpisał się, jako sprzedający F. S..

Za to Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kar jednostkowych jak i kary łącznej Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające uprzednią, wielokrotną karalność oskarżonego. Działanie w sposób zaplanowany i przebiegły, polegający na uzyskaniu legalnego dostępu do samochodu, który po sfalszowaniu umowy kupna-sprzedaży następnie sprzedawał. Takie działanie świadczy o głębokiej demoralizacji oskarżonego, którego celem jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Oskarżony przy tym nie po raz pierwszy tak działa, co wynika z wyroku 31.08.2016 r. (k. 135).

Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał fakt, że pokrzywdzony odzyskał samochód, bowiem M. T. (3) nie mogła go skutecznie nabyć od osoby nieupoważnionej, a termin przewidziany w art. 174 k.p.c. jeszcze nie upłynął.

O kosztach orzeczono po myśli art. 624 § 1 k.p.k.